

ΓΕΛ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ
Σχ. Έτος: 2016-2017
Ερευνητική Εργασία
Τμήμα: Β3

Πίσω στον χρόνο

Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός: Πέρδου Ευαγγελία, ΠΕ19

Περιεχόμενα

Γενικές πληροφορίες για την περιοχή της Ηράκλειας.....	2
Δημήτριος (Μήτσος) Χίντζος – Βιογραφία.....	4
Ο «Οργανοπαίχτης της Ηράκλειας».....	4
Η πανήγυρη της Ηράκλειας.....	6
Παραδοσιακά τραγούδια της περιοχής Ηράκλειας.....	7
Μ.Γ.Σ. Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας Σερρών.....	11
Η ανοικοδόμηση της Ηράκλειας	12
Βιβλιογραφία	13

Γενικές πληροφορίες για την περιοχή της Ηράκλειας

Η Ηράκλεια είναι κωμόπολη του νομού Σερρών και έδρα του ομώνυμου δήμου. Έχει πραγματικό πληθυσμό 3.786 κατοίκους (2011).

Η Ηράκλεια βρίσκεται βορειοδυτικά των Σερρών στην επαρχία Σιντικής και ανατολικά της λίμνης Κερκίνης. Ονομαζόταν Τζουμαγιά μέχρι το 1926 οπότε μετονομάστηκε σε Ηράκλεια. Το 1916, κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καταστράφηκε από τον βουλγαρικό στρατό και ανοικοδομήθηκε αργότερα από το ελληνικό κράτος με βάση τα σχέδια και την επίβλεψη των αρχιτεκτόνων Πιερ Ντεγιόν και Ερνέστ Εμπράρ. Η ανοικοδόμηση άρχισε τον Μάιο του 1930 και τον θεμέλιο λίθο έβαλε ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος στις 10 Μαΐου 1930. Η κωμόπολη φημίζεται για τα λουκάνικα της, τα περίφημα λουκάνικα Τζουμαγιάς.

Η Σκοτούσσα: κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας γίνεται αναφορά από τον Σερραίο ιερέα Παπασυνοδινό στους κατοίκους του χωριού με την ονομασία "προσάνικοι". Η Σκοτούσσα εκείνη την περίοδο λεγόταν Πρόσνικ. Ενώ η υπόλοιπη Ελλάδα απαλλάσσεται σιγά σιγά από την Τούρκικη κατοχή, στην Μακεδονία έχουμε την αρχή των Μακεδονικών Αγώνων (την προσπάθεια δηλαδή για την απελευθέρωση της Μακεδονίας από Τούρκους και Βούλγαρους). Μεγάλο ρόλο διαδραμάτισε και η Σκοτούσσα στην απελευθέρωση αυτή. Μάλιστα στον αγώνα για την ανεξαρτησία έχασε την ζωή του και ένας σπουδαίος Σκοτουσσαίος Μακεδονομάχος, ο Αθανάσιος Χατζηπανταζής (2 Σεπτεμβρίου 1906)

Οι Παλαιότερες ονομασίες των χωριών της περιοχής Ηράκλειας:

Ονομαζόταν	Ονομάζεται
Τζουμαγιά	Ηράκλεια
Πρόσνικ	Σκοτούσσα
Κιουπρί	Γεφυρούδι
Κουμλί	Αμμουδιά
Κούλα	Παλαιόκαστρο
Έλσανη ή Ελσαν	Καρπερή
Σπάτοβο	Κοίμηση
Ερνίκιο	Ποντισμένο
Χαζναταρ	Χρυσοχώραφα
Ορμανλί	Βαμβακόφυτο-Δασοχώρι

Το **Γεφυρούδι** βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της κοιλάδας του Στρυμόνα, 18 χλμ βορειοδυτικά της πόλης των Σερρών. Ανήκει στον Δήμο Ηράκλειας και απέχει 8 χλμ. νοτιοδυτικά από αυτόν. Συνορεύει ανατολικά με τον Δήμο Σιδηροκάστρου. Δυτικά του χωριού, σε απόσταση ενός χιλιομέτρου ρέουν η Μπέλιτσα ή Ασπροπόταμος και ο ποταμός Στρυμόνας (10km). Αριθμεί 1.370 κατοίκους (2001) από τους

οποίους σήμερα κατοικούν μόνο οι 719 στο Γεφυρούδι.

Το **Παλιόκαστρο** είναι χωριό του δήμου Ηράκλειας στον νομό Σερρών. Βρίσκεται 14 χλμ. βορειοδυτικά της πόλης των Σερρών στους πρόποδες των ορέων Βροντούς (υψόμ. 70 μ.). Ο πληθυσμός του χωριού αποτελούνταν κυρίως από εντόπιους Μακεδόνες και Βλάχους, ενώ μετά το 1920 προσέφυγαν και Πόντιοι από το χωριό Ορτάκιοϊ, 40 χμ. έξω από το Καρς, και από τις νότιες παραθαλάσσιες περιοχές της Ουκρανίας. Επίσης, κατά το 1945 μεταφέρθηκαν οι κάτοικοι του χωριού Νεράιδα, 2 χλμ. βόρεια της Μονής Τιμίου Σταυρού. Το παλαιό όνομα του χωριού ήταν Κούλα (στα τουρκικά: Kale = Κάστρο) και μετονομάστηκε σε "Παλιόκαστρον" στα τέλη του 1926.

Η **Καρπερή** ή αλλιώς Έλσανη ή Ελσαν (όπως ονομαζόταν παλιά) απέχει 27 χλμ από τις Σέρρες. Επίσης, συνορεύει με τα χωριά βόρεια με το Ψωμοτόπι, ανατολικά με την Αμμουδιά, και από νότια με την Αναγέννηση. Βρίσκεται σε υψόμετρο 30 μέτρων και σύμφωνα με την απογραφή του 2001 το χωριό αριθμούσε 1099 μόνιμους κατοίκους.

Πολύ κοντά στο χωριό, επίσης βρίσκεται και η Λίμνη Κερκίνη ο πολύ γνωστός για τα σπάνια είδη πουλιών υδροβιότοπος και ένα τοπίο με φυσικό κάλλος που επισκέπτονται όχι μόνο ντόπιοι κάτοικοι του Νομού, αλλά από όλα τα μέρη της Ελλάδος καθώς προσφέρει στον επισκέπτη μια αξέχαστη εμπειρία.

Η Καρπερή διαθέτει και γήπεδο στο οποίο κάνει προπονήσεις η τοπική ομάδα του χωριού "Μέγας Αλέξανδρος Καρπερής". Στο χωριό, λειτουργούν δύο ιεροί ναοί: ο πρώτος του Αγίου Γεωργίου στο κέντρο του χωριού, ο οποίος τιμά πανηγυρικά τον Άγιο Γεώργιο στις 23 Απριλίου με περιφορά της εικόνας και Θεία Ευχαριστία και ο δεύτερος της Αγίας Παρασκευής η οποία εορτάζεται πανηγυρικά στις 26 Ιουλίου. Κατά τη διάρκεια της γιορτής της Αγίας Παρασκευής, διεξάγεται πανήγυρη, διάρκειας συνήθως επτά ημερών μαζί με την παραμονή και ανήμερα της γιορτής της Αγίας. Η πανήγυρη αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως εμποροπανήγυρη καθώς στο λεγόμενο "δασάκι" του χωριού στήνονται ταβέρνες, πάγκοι με πράγματα και τοπικά εδέσματα, αλλά και γίνεται παρουσίαση των πολιτιστικών δρώμενων με την ενεργό συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου και των Κατοίκων του χωριού.

Η **Κοίμηση** (το Σπάτοβο) ήταν ένα χωριό, όπου κατοικούσαν, τα τελευταία χρόνια της οθωμανικής διοίκησης, περίπου 1.100 χριστιανοί Μακεδόνες (εξαρχικοί και πατριαρχικοί). Το χωριό προσαρτήθηκε στην Ελλάδα μετά το δεύτερο βαλκανικό πόλεμο. Με τη συνθήκη της Νεϊγύ, ένας μεγάλος αριθμός εξαρχικών χωρικών μετανάστευσε στη Βουλγαρία. Η ελληνική διοίκηση εγκατέστησε εδώ, 120 οικογένειες πατριαρχικών προσφύγων. Προπολεμικά (και μετά τις ανταλλαγές των πληθυσμών) οι γηγενείς κάτοικοι εξακολουθούσαν να αποτελούν την πλειοψηφία του πληθυσμού. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και ο εμφύλιος δεν επηρέασαν αρνητικά τη δημογραφική εξέλιξη του οικισμού.

Δημήτριος (Μήτσος) Χίντζος - Βιογραφία

Περίφημος λαϊκός οργανοπαίχτης. Γεννήθηκε το 1912 στην Ηράκλεια Σερρών. Πήρε τα πρώτα μαθήματα θεωρίας της μουσικής στο παράστημα του Ελληνικού Ωδείου στις Σέρρες. Υπηρέτησε στην στρατιωτική μουσική της έκτης Μεραρχίας στα 1934 υπό τον ανθυπασπιστή και διευθυντή της χορωδίας και μαντολινάτας του «Απόλλωνα» Σερρών Δημήτρια Ξυδέα. Επικεφαλής πολλών παραδοσιακών συγκροτημάτων, διδάσκαλος, διευθυντής της Φιλαρμονικής Ηράκλειας το 1972 της περιοχής καθώς και πρόεδρος του μουσικού συλλόγου «Ζουρνάς», δίδαξε ακόμη και σε μουσική σχολή που διευθύνε ο ίδιος. Απέκτησε πανελλαδική φήμη παίζοντας με το ζουρνά ευρωπαϊκούς σκοπούς (βαλς, ταγκό κ.α). Πέθανε την Άνοιξη του 1996.

Για την ζωή του και την αδιάκοπη δραστηριότητα και προσφορά του στη μουσική μπορούμε να αντλήσουμε στοιχεία από το αφιέρωμα του Βασίλη Τζανακάρη το Μάιο του 1996 στο περιοδικό *Γιατί*, αλλά και από το βιβλίο των Charles και Angeliki Vellou Keil στην αγγλική γλώσσα, *Bright Balkan Morning*.

Ο «Οργανοπαίχτης της Ηράκλειας»

....Εγώ παίζω ζουρνά, αλλά στη μουσική θεωρία που διαβάζω βλέπω ότι παίζω φλάουτο. Με αυτό ασχολούμαι και παίζω από το 1928, αλλά ζουρνά έμαθα από τον πατέρα μου στα 1922 και με αυτό το μουσικό όργανο έκανα το ξεκίνημά μου. Τότε ήμουνα δώδεκα μόλις χρονών και άρχισα πρακτικά να παίζω όπως και ο πατέρας μου. Όλα εκείνα τα χρόνια έπαιζα πρακτικά. Έτσι συνέχισα μέχρι το 1928. Αλλά από τα δεκαπέντε μου τα χρόνια δηλαδή από το 1925 εγώ πέρασα να παίζω τον πρώτο ζουρνά και ο πατέρας μου τον δεύτερο. Έγινε δηλαδή μαστοράκος. Τότε στην Ηράκλεια ιδρύθηκε ένας μουσικογυμναστικός σύλλογος και έφεραν 27 έγχορδα όργανα όπου μεταξύ αυτών ήταν και δύο φλάουτα. Έφεραν και μουσικοδιδάσκαλο που τον πλήρωναν με 100 δραχμές τον μήνα. Εγώ λοιπόν τότε έγινα φλαουτίστας και αρχίσαμε να παίζουμε στα κέντρα με ορχήστρες μέχρι να έρθει το 1931-1932 και να πάω στρατιώτης.

...Ο γέρος στο τέλος έφκινε μόνος του τα όργανα αλλά δεν έβγαιναν καλά... Τότε ο γέρος τα έφκινε με το σκεπάρι και ήτανε πολύ δύσκολο να έρθουνε τα μέτρα σωστά... Πότε περισσότερο άφηνε πότε λιγότερο... Από μέσα όταν τρυπάς πρέπει να είναι δεκαοχτάρι η διάμετρος αλλά και οι τρύπες από τις οποίες παίζεις πρέπει να έρθουνε και εκείνες στα κανονικά τους μέτρα... Σε αντίθετη περίπτωση αν δηλαδή κάτι δεν πάει καλά τότε θα κάνει φάλτσο... Τώρα εγώ κανόνισα και άμα η τρύπα είναι μεγαλύτερη θα βάλω ένα καλάμι μέσα θα γίνουν δοκιμές και θα βρω τα σφάλματα που έχει... Έχω κάνει μέχρι τώρα καμιά δεκαπενταριά ζουρνάδες και δίνω σ' όσους έχουν μεράκι για να μάθουν. Σήμερα ένας ζουρνάς κοστίζει γύρω στις 4-5 χιλιάδες δραχμές, και μου παίρνει καμιά δεκαριά μέρες γιατί το ξύλο πρέπει να είναι ξερό και να γίνει σιγά σιγά. Το καλύτερο ξύλο είναι της καρυδιάς ή της βερυκοκιάς. Βασικά πρέπει να είναι φρουτόδεντρο. Να μην έχει σχισίματα και κόμπους και γενικά να είναι καλό...

...Παλιά, όταν παίζανε οι γέροι μας, θα λέγαμε ότι ο ζουρνάς είναι ένα παλιό παραδοσιακό όργανο και τέτοια είναι και η μουσική του, διότι τότε παίζανε παλιά τραγούδια του τραπεζιού και καθιστικά... Από τότε όμως που έμαθα μουσική εγώ και χόρτασα από την μουσική, έκανα δική μου κλίμακα επάνω στον ζουρνά και έτσι κατάφερα να βάλω μέσα και ευρωπαϊκά και τούρκικα και φυσικά ελληνικά λαϊκά και ρεμπέτικα.

Αρκεί να ξέρεις να το χειρίζεσαι καλά διότι μέσα στον ζουρνά δεν υπάρχουν ημιτόνια, μεσοφωνίες, διέσεις, υφέσεις, δεν υπάρχουν και έτσι όλα τα μουσικά χρώματα και οι ήχοι γίνονται με διάφορους χειρισμούς. Δεν υπάρχει στον κόσμο ζουρνάς που η μουσική του να διδάσκεται. Υπάρχει το όμποε που παίζεται με τον ίδιο καλάμι... Δεν είναι ο ζουρνάς όπως το κλαρίνο που πατάς το κλειδί και βγαίνει ο ήχος. Ο ζουρνάς είναι, πώς να σου πω... σκοτεινό όργανο! Είναι καθαρά τέχνη που βασίζεται στον χειρισμό και μόνο...

(Από αφήγηση του Μήτσου Χίντζου του «Οργανοπαίχτη της Ηράκλειας» τον Γενάρη του 1981)

Η πανήγυρη της Ηράκλειας

Το πανήγυρη της Ηράκλειας της λεγόμενης Τσουμαγιάς, είναι ένα γεγονός που μέχρι σήμερα έχει ξεχωριστή σημασία για την ευρύτερη περιοχή. Πέντε μέρες, κάθε Αύγουστο, από την πρώτη Πέμπτη μετά τον Δεκαπενταύγουστο, η Ηράκλεια ησυχάζει μόνο λίγο πριν το ξημέρωμα.

Παλαιότερα, την πρώτη μέρα, οδηγούσαν την σημαία στο χώρο της εμποροπανήγυρης με συνοδεία ζουρνάδων. Οι κάτοικοι από τα γύρω χωριά πήγαιναν στην Ηράκλεια με τα κάρα τους. Στις καρότσες, οι απλοί άνθρωποι κουβαλούσαν για πούλημα ένα ή περισσότερα ζώα.

Οι επόμενες μέρες κυλούσαν γρήγορα Ντόπιοι, κοντοχωριανοί και ξένοι, όλοι μαζί, απολάμβαναν τα γνωστά λουκάνικα στα ευκαιριακά μαγκάλια σε κάθε γωνιά. Ένα εμπορικό γεγονός, ζωοπάζαρο, νυφοπάζαρο, χρώματα, σκόνη, μεθύσι, όλα σε ένα ολονύκτιο χορό. Κατέθεταν τις θυσίες, τις στεναχώριες και τις δυσκολίες της ζωής, στους αρχαίους θεούς Βάκχο και Πάνα.

Την Δευτέρα το απόγευμα, μετά την μεσημεριανή ξεκούραση άρχιζαν οι αγώνες πάλης.

Το βράδυ, κύριοι, κυρίες, παιδιά, αλισβερίσι, ζουρνατζήδες και πορτοφολάδες, όλοι μπερδεμένοι, ανακατεμένοι και στριμωγμένοι απολάμβαναν την μαγεία της τελευταίας νύχτας στο πανηγύρι της Ηράκλειας.

Παραδοσιακά τραγούδια της περιοχής Ηράκλειας

Μανώλης

Βρέ Μανώλη, Μανωλάκη
Βρέ καλό παιδί (δισ)
Ρίξε ένα ταλιράκι
Μέσα στο λυρί(δισ)
Την καλή γυναίκα που 'χεις
Να τη χαιρέσαι (δισ)
Που την είδες , που την βρήκες
Που την λόγιασες? (δισ)
Μέσα στον γκιουλμπαξέ την είδα
Στα τριαντάφυλλα(δισ)
Βρέ Μανώλη, Μανωλάκη
Βρέ καλό παιδί

Το τριανταφυλλάκι

Τριανταφυλλάκι, πράσινο καλέ
Τριανταφυλλάκι πράσινο καλέ,
πότε θα κοκκινίσεις? (δισ)
να κόψω ένα γαρίφαλο καλέ (δισ)
στου βασιλεία την πόρτα (δισ)
ο βασιλιάς δεν είναι εδώ καλέ (δισ)
μόνο οι τρεις κοπέλες (δισ)
η μια κεντούσε ουρανό καλέ (δισ)
η άλλη το φεγγάρι (δισ)
για να ξαπλώσει ο βασιλείας καλέ (δισ)
με την βασιλοπούλα(δισ)

Η σκληρομάνα

Μια μάνα μια σκυλομάνα τον γιο της βλαστημούσε(δισ)
σαν πας Γιώργο στο πόλεμο
πίσω να μην γυρίσεις (δισ)
σε ευχαριστώ μανούλα μου (δισ)
τα λόγια που μου είπες
σαν πας μάνα στην εκκλησία (2)
να ανάψεις τρεις λαμπάδες,
μια αριστερά, μια δεξιά(δισ)
την τρίτη στο πανέρι τότε μάνα θα τρελαθείς,
τότε μάνα θα τρελαθείς, τον Γιώργο θα γυρεύεις
μην είδατε τον Γιώργο μου (δισ)
τον Γιώργο τον λεβέντη?
Τον είδαμε, τον θάψαμε, (δισ)
Μαύρα πουλιά τον κλάψανε

Ο Μήτσος και ο Γιάννος

Ο Μήτσος και ο Γιάννος ανταμώθηκαν ,
Ανταμώθηκαν στη πρώτη γέφυρα εκεί μαχαιρωθήκαν
Ο Μήτσος τρώει τον, Γιάννος και ο Γιάννος τρέχει στα βουνά
Έλα γιατρέ μου , γιάτρεψε μου την πληγή
Κι αν θέλεις λύρες, λύρες και γρόσια πάρ' τα όλα στην στιγμή
Δεν φταίνε τα ποτήρια δεν φταίνε τα κρασιά
Φταίνε τα κοριτσάκια, κοριτσάκια, που τρελαίνουν τα παιδιά.

Το φεγγαράκι

Τι ωραίο φεγγαράκι τι ωραία η βραδιά
ήσυχο το αεράκι παίζει μέσα στα κλαδιά
ένας νέος με κιθάρα και μια νέα τραγουδά
και μια άλλη από περά όλο τους κατηγορά(δισ)
η κιθάρα σου να σπάσει οι χορδές της να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες την μαύρη γη να μπουν
η κιθάρα μου δεν σπάει οι χορδές είναι γερές και τα χέρια που την παίζουν
αρραβώνες θα δεχτούν.

Κωνσταντίνος

Σηκώνομαι
σηκώνομαι πρωί πρωί τρεις ώρες πριν να φέξει
παίρνω νερό και νίβομαι (δισ)
και βγάζω τα άρματα μου
και παίρνω δίπλα τα βουνά(δισ)
δίπλα τα κορφοβούνια βρίσκω λημέρια ελληνικά(δισ)
να κάθονται να κλαίνε τον Κωνσταντίνο αρχηγό
σήκω βρε Κωνσταντίνε μας σήκω βρε αρχηγέ μας σήκω να πολεμήσουμε
για πιάστε με να σηκωθώ και βάλτε με να κάτσω και φέρτε μου άρματα

Μια ωραία βοσκοπούλα

μια ωραία βοσκοπούλα με ξανθά μαλλιά
έβασκε τα πρόβατα της κάτω στα βουνά
δεν μου λες ωραία κόρη έχεις μητέρα;
δεν μου λες ωραία κόρη έχεις πάτερα;
ούτε μητέρα ούτε πάτερα είμαι ορφανή
ορφανή εσύ καημένη ορφανή
έλα να παντρευτούμε να κάνουμε χωρίο.

Ένα τουρκόπαιδο

ένα Τούρκο τουρκόπαιδο
αγάπησε μια χριστιανή μα η χριστιανή δεν τον ήθελε
και πήρε τον δρόμο δρόμι και πήρε το...
και πήρε το δρόμο δρομι
και ο δρομής την έβγαλε μπροστά στον Άγιο Γεώργιο, μπροστά στον Άγιο Γεώργιο
«καλημέρα αφέντη μου ήρθα να γίνω η δούλα σου (δισ)
να κουβαλώ τα λάδια σου να ανάβω τα καντήλια σου
να ανάβω τα ... να ανάβω τα καντήλια
και να ο τούρκος καβάλα πάνω στο άλογο την πιάνει ο τούρκος από τα μαλλιά και
την πετά στο πάτωμα ..και την πετά και την πετά στο πάτωμα.

Έλα ύπνε

έλα ύπνε και πάρε τούτο το μικρό
μικρό μικρό σου το δώκα μεγάλο φέρε μου το
ψηλό ψηλό σαν το βουνό ίσιο σαν κυπαρίσσι
που τα φτερά του απλώνονται σε ανατολή και δύση

Ποια είναι εκείνη

ποια είναι εκείνη που κατεβαίνει από τα βουνά
μηγ είναι εκείνη που αγαπούσα που αγαπούσα από παλιά
λουλούδια φόραγε στο προσκεφάλι της

Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας

Επίσημη ονομασία	Μ.Γ.Σ. Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας
Ίδρυση	1928
Διάλυση	2012
Στάδιο	Δημοτικό Στάδιο Ηράκλειας

Ο Μορφωτικός Γυμναστικός Σύλλογος Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας Σερρών ήταν αθλητικό ποδοσφαιρικό σωματείο της Ηράκλειας Σερρών με έτος ίδρυσης το 1928. Είχε συμμετοχές σε όλες τις εθνικές κατηγορίες πλην της Α' Εθνικής. Το 2014 μετά από 2 περιόδους απραξίας συγχωνεύτηκε με τον συμπολίτη Α.Ο. Κεσσάνη.

Ιδρύθηκε το 1928 από τη συγχώνευση προϋπαρχόντων συλλόγων της πόλης ("Μ.Γ.Σ. Ορφέας", "Ηρακλής", "Δυναμό")

Τη δεκαετία του 60 κάνει τις πρώτες του εμφανίσεις σε εθνικές κατηγορίες συμμετέχοντας στη Β' Εθνική τις περιόδους 1963-64 και 1964-65 και στην νεοϊδρυθείσα Γ' Εθνική το 1965-66 και 1966-67 φτάνοντας πολύ κοντά στην επιστροφή στη 2η κατηγορία. Με τη δικτατορία και την κατάργηση της Γ' Εθνικής καταγράφει συμμετοχές στα Ειδικά πρωταθλήματα ανόδου στη Β' Εθνική, το 1969, 1970 και 1975.

Επανεμφανίζεται σχεδόν 20 χρόνια αργότερα, στη Δ' Εθνική πια, για 2 περιόδους από 1990-1992. Το 1999 και το 2000 κατακτά το πρωτάθλημα της ΕΠΣ Σερρών αλλά έχει επανέλθει ο θεσμός των ειδικών πρωταθλημάτων ανόδου στο περιφερειακό πρωτάθλημα. Το 1999 δεν τα καταφέρνει αλλά το 2000 κερδίζει την άνοδο στη Δ' Εθνική όπου παραμένει για 10 συνεχόμενες σεζόν.

Το 2010 κατάφερε να ανέβει στην Γ' Εθνική, κατακτώντας το πρωτάθλημα Δ' Εθνικής του 1ου ομίλου την σεζόν 2009-10 ενώ ήταν μια από τις ελάχιστες ομάδες παγκοσμίως που γνώρισε την μοναδική εντός έδρας ήττα της σε όλη την σεζόν από τη Δόξα Πετρούσας, με γκολ που προήλθε από πέναλτι ενώ παράλληλα σε κανένα άλλο παιχνίδι εντός έδρας δεν δέχθηκε κάποιο γκολ.

Την περίοδο 2011-12 υποβιβάστηκε από την Γ' Εθνική έπειτα από αγώνα κατάταξης με την Προοδευτική. Τις επόμενες 2 περιόδους δε συμμετείχε σε κανένα πρωτάθλημα και το 2014 συγχωνεύτηκε με την άλλη ομάδα της Ηράκλειας, τον Α.Ο. Κεσσάνης, δημιουργώντας την Ηράκλεια 2014 (ή Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας-Κεσσάνης) που το 2014-15 και 2015-16 συμμετέχει στη Β' κατηγορία της ΕΠΣ Σερρών.

Η ανοικοδόμηση της Ηράκλειας

Τεκμήριο του προγράμματος ανοικοδόμησης των χωριών της Ανατολικής Μακεδονίας αποτελεί η δημιουργία μιας νέας πόλης, της Ηράκλειας Σερρών στην θέση της Τζουμαγιάς που είχε ολοσχερώς καταστραφεί από τα βουλγάρικα στρατεύματα το 1915. Το πρόγραμμα αυτό συνδεόταν με τον υπουργό συγκοινωνίας κοινωνιολόγου με θεωρητική παιδεία αλλά και πρακτική εμπειρία σε οικονομικά και τεχνικά ζητήματα. Η ανοικοδόμηση της Τζουμαγιάς - Ηράκλειας υλοποιήθηκε από τον Βενιζέλο στην τρίτη και τελευταία θητεία του το 1928. Για τους φιλελεύθερους παρέμενε ζωντανή η υπόσχεση της αποκατάστασης του πληθυσμού μιας κάποτε εμπορικής κωμόπολης 5.500 κατοίκων οι οποίοι τώρα είχαν σκορπίσει σε γειτονικές πόλεις και χωριά. Έτσι λοιπόν κατάφεραν να φέρουν εις πέρας το έργο αυτό.

Στις 5 Νοεμβρίου του 1930 έγιναν τα εγκαίνια των πρώτων 300 κατοικιών που πλαισίωσαν την κεντρική πλατεία στην οποίαν επρόκειτο να ανεγερθούν το σχολείο η εκκλησία το δημαρχείο σε άμεση σύνδεση με τα οικοδομικά τετράγωνα της αγοράς της πόλης. Οι κάτοικοι για να εγκατασταθούν στην αγορά θα έπρεπε να συστήσουν συνεταιρισμό για να καταλείμουν δίκαια τα βάρη και τα οφέλη της ανάπτυξης που θα γινόταν συνολικά.

Μετά την απομάκρυνση των φιλελεύθερων από την εξουσία το 1933 ο συνεταιρισμός δεν κατάφερε τελικά να εξασφαλίσει δάνειο για την συνολική ανοικοδόμηση των καταστημάτων. Το ισχυρό πλήγμα δόθηκε από το ΝΟΜΟ 6403/1934 ο οποίος ακύρωσε όλες τις πράξεις που έγιναν από την κοινότητα για την πώληση οικοπέδων και επέβαλε να περιέλθουν πάλι στην κοινότητα για να διατεθούν για όλους για κάθε είδους επαγγελματίες. Ο νόμος αυτός δηλαδή επιδίωκε να ανασυστήσει τα δικαιώματα των ιδιοκτητών οικοπέδων.

Η ιστορία της ανοικοδόμησης της Τζουμαγιάς αποτελεί μια "ακτινογραφία" της πολιτικής και του ήθους διαδοχικών ελληνικών κυβερνήσεων. Η επανίδρυση της πόλης πραγματοποιήθηκε με αποφασιστική χειρονομία η οποία κινητοποίησε μηχανισμούς οικονομικής ανάπτυξης εξασφαλίζοντας τα συμφέροντα του συνόλου: με την οργανωμένη κατασκευή των κατοικιών έφερε τους πρώτους κατοίκους στον χώρο ζωής τους, μερίμνησε για την επαγγελματική τους εγκατάσταση και έδωσε δικαίωμα δικαιοπραξιών στη κοινότητα ώστε να αρχίσει η πόλη να λειτουργεί.

Βιβλιογραφία - Αναφορές

1. «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ Ν. ΣΕΡΡΩΝ», Καφταντζής Γιώργος, Σέρρες 1973
 2. «Ω, φιλότατη Τζουμαγιά», Επ. Γκαλινίκη Στυλιάνα, Θεσσαλονίκη 2016
 3. «Ο κινηματογράφος και το θέατρο στην Ηράκλεια Σερρών», Κ. Πούλιος, Ηράκλεια 2007
 4. «Ιστορικά διάσπαρτα της Ηράκλειας», Κ. Ασλανίδης, Ηράκλεια 1997
 5. «80 χρόνια Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας», Μέγας Αλέξανδρος Ηράκλειας, Ηράκλεια 2010
 6. «Ν. Σερρών. Πολιτιστικές διαδρομές», ΝΕΠΟΣ, Σέρρες 2008
 7. «Σέρρες, πορεία μέσα στο χρόνο», Β. Τζανακάρης, Σέρρες 1984
- Τα τραγούδια προέρχονται από μαρτυρίες ανθρώπων από τον Πολιτιστικό και Λαογραφικό Σύλλογο Ποντισμένου Σερρών

Αναφορές σε ιστοσελίδες

- <https://el.wikipedia.org/wiki/>
- Η Ιστοσελίδα Των Ακαδημιών: <http://megasfc-academy.blogspot.gr/>

